

Beroep tegen ontslag. Verschoonbare termijnoverschrijding. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellante, voor het bestuur van verweerster in dit geval grond oplevert om tot ontslag van appellante uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO. Beroep ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

*, appellante,

tegen

*, **Stichting ***, verweerster,
gemachtigde: mr. K. van Boltaringen-Roumen.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 8 juni 2011, ingekomen bij de Commissie van Beroep op 14 juni 2011, beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 28 april 2011, waarbij haar met ingang van 1 augustus 2011 ontslag is verleend. Bij brief d.d. 24 juni 2011 heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 15 augustus 2011 ingediend. Op 13 september 2011 heeft verweerster de pleitnotities voor de zitting van 14 september 2011 toegezonden.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 14 september 2011 behandeld. Partijen zijn, met voorafgaande kennisgeving, niet verschenen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 31 juli 1960, is sinds 1 april 1996 als lokaal-assistente bij verweerster in dienst in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID).

2.2. Bij besluit van 30 juni 2010 is appellante met ingang van 1 augustus 2010 voor het schooljaar 2010/2011 in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) geplaatst. Bij

besluit van 28 april 2011 is aan appellante ontslag verleend met ingang van 1 augustus 2011 in verband met de afbouw van de subsidiëring van haar functie.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt dat zij vanwege de ziekte waaraan zij lijdt nimmer een reguliere baan heeft kunnen bemachtigen. Inmiddels is zij ruim vijftien jaar naar volle tevredenheid van de schoolleiding als lokaal-assistente bij verweerster werkzaam. Appellante vreest dat zij geen nieuwe baan zal vinden als gevolg waarvan zij in een sociaal isolement zal geraken. Appellante betoogt verder dat zij sinds 15 april 2011 in de Ziektewet zit, zodat het bestreden besluit in strijd is genomen met het ontslagverbod tijdens ziekte.

3.2. Verweerster voert verweer en brengt het volgende naar voren. Appellante is aangesteld in een functie boven de structurele formatie, welke functie door beëindiging van de subsidieregeling noodzakelijkerwijs komt te vervallen zodra de bekostigingsgrondslag komt te eindigen. Op 16 juni 2010 heeft de gemeente 's-Hertogenbosch het besluit kenbaar gemaakt de persoonlijk gebonden loonkosten van appellante met ingang van 1 augustus 2011 te eindigen. Tijdens het jaar dat appellante in het RDDF was geplaatst, is verweerster in gesprek gebleven met de gemeente. De mogelijkheid is onderzocht of appellante in aanmerking zou kunnen komen voor een zogenaamde Bossche baan. Helaas is het voor verweerster financieel niet haalbaar een reguliere functie voor appellante te creëren, waarbij er nog sprake is van een gedeeltelijke loonkostensubsidie door de gemeente. Verweerster betreurt het feit dat het voor haar niet mogelijk is appellante in dienst te houden. Verweerster is genoodzaakt keuzes te maken met betrekking tot de invulling van haar formatie. Het kan niet van verweerster verlangd worden appellante voor eigen rekening in dienst te houden, nu hiervoor op geen enkele wijze een (van overheidswege) alternatieve bekostiging bestaat. Verweerster heeft voor al haar ID-medewerkers het bureau * ingehuurd om hen te begeleiden naar een andere werkkring. Voor zover appellante een beroep doet op het ontslagverbod ingevolge artikel 7:670 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW) merkt verweerster op dat in casu sprake is van een uitzondering op dit ontslagverbod. Immers, artikel 7:670 b lid 2 BW bepaalt dat dit ontslagverbod niet geldt indien sprake is van de beëindiging van de werkzaamheden van een onderdeel van de onderneming, een situatie welke dient te worden gelijkgesteld met de opheffing van de functie welke appellante tot 1 augustus 2011 heeft bekleed.

4. De beoordeling

4.1. Ingevolge artikel 12.1 leden 1 en 3 van de CAO Primair Onderwijs (PO) kan tegen een ontslagbesluit beroep worden ingesteld binnen zes weken nadat het besluit aan de werknemer is medegedeeld.

4.2. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep is een beroepschrift bij verzending per post tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd.

4.3. Nu uit de poststempel van de enveloppe behorend bij het door appellante ingediende beroepschrift blijkt dat zij haar beroepschrift pas op 10 juni 2011 ter post heeft bezorgd, heeft zij niet binnen de daartoe gestelde termijn beroep tegen het bestreden besluit ingesteld.

4.4. Ingevolge artikel 3 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie van Beroep laat zij niet-ontvankelijkverklaring achterwege, indien het beroepschrift weliswaar na de gestelde termijn is ingediend maar appellante aantoont, dat zij beroep heeft ingesteld, zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

4.5. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep heeft appellante voldoende aangetoond, dat zij vanwege ziekenhuisopname redelijkerwijs niet in staat was om binnen de beroepstermijn beroep in te stellen. De Commissie van Beroep acht de termijnoverschrijding verschoonbaar en zal appellante derhalve in haar beroepschrift ontvangen.

4.6. Aangezien de plaatsing van appellante in het RDDF inmiddels onherroepelijk is geworden dient de Commissie van Beroep bij haar beoordeling van het ontslagbesluit van de rechtmatigheid van de RDDF-plaatsing uit te gaan.

4.7. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellante, voor het bestuur van verweerster in dit geval grond oplevert om tot ontslag van appellante uit deze functie te kunnen besluiten op grond van artikel 3.8 lid 3 van de CAO PO.

4.8. De Commissie van Beroep overweegt voorts, dat verweerster de inspanningsverplichting heeft om na te gaan of het appellante andere werkzaamheden kan aanbieden. In dit opzicht is niet gebleken dat het bestuur bij de beëindiging van het dienstverband van appellante onzorgvuldig ten opzichte van appellante heeft gehandeld. Door appellante wordt niet bestreden dat verweerster geen financiële middelen beschikbaar heeft om haar in dienst te houden. Voorts neemt de Commissie van Beroep in aanmerking dat verweerster aan appellante een begeleidingstraject naar ander werk heeft aangeboden via het bureau *.

4.9. De ziekte van appellante levert in het onderhavige geval voorts geen ontslagverbod ingevolge art. 7:670 lid 1 BW op, omdat sprake is van de uitzondering op het ontslagverbod, bedoeld in art. 7:670b lid 2 BW, waarin is bepaald, dat dit ontslagverbod niet geldt indien sprake is van de beëindiging van de werkzaamheden van een onderdeel van de onderneming. De Commissie van Beroep is van oordeel dat opheffing van de functie in verband met het vervallen van de subsidiëring op één lijn gesteld kan worden met de in de wet vermelde situatie.

4.10. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van het bestuur van * van 28 april 2011 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 10 oktober 2011 door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

mr. L.F.A. Bos, griffier